

19 Ιουνίου 2017

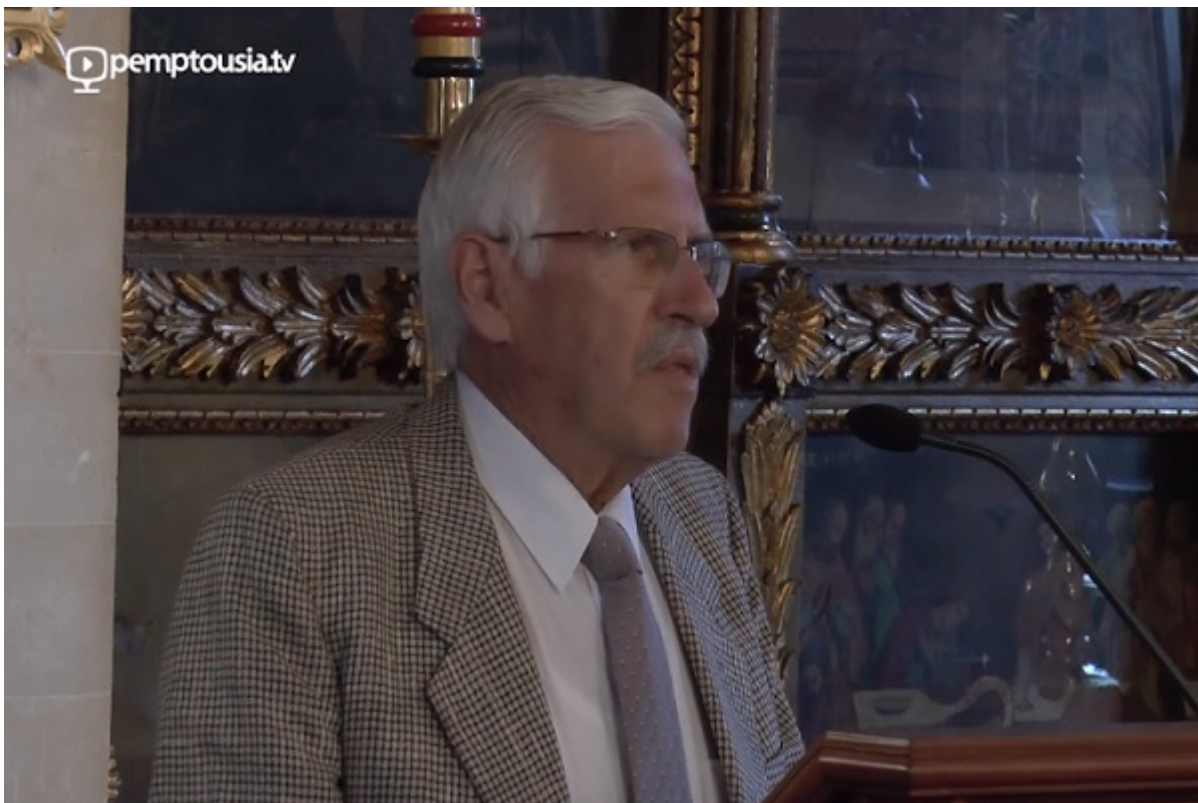
Άγιοι: τα αδιάσειστα στηρίγματα των πιστών (Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=162946>]

Στους Παρακλητικούς γενικώς Κανόνες ταυτόχρονα εξαίρονται τα κατορθώματα των Αγίων και επιζητούνται οι θεοπειθείς τους πρεσβείες για την δίκαιη εκπλήρωση των αιτημάτων αυτών που προσφεύγουν στη χάρη τους.

Ανταποκρινόμενοι οι υμνογράφοι στις απαιτήσεις του φιλακόλουθου λαού συνθέτουν ύμνους ικετηρίους στον Θεό, στην Παναγία μας και στους Αγίους μας, για την αδιάκοπη εμφανή υποστήριξή τους στα εκάστοτε εμφανιζόμενα προβλήματα και στις αναφυόμενες δυσμενείς καταστάσεις. Η εξύμνηση εξ άλλου νέων αγίων, νέων οσίων, νέων μαρτύρων, που αποτελούν την απόδειξη της

«ζώσας Εκκλησίας», και η καταφυγή μας σε αυτούς είναι επιβεβλημένη, αφού οι άγιοι είναι τα αδιάσειστα στηρίγματα των πιστών, οι πρεσβευτές τους προς τον Ύψιστο, οι μεσίτες τους προς Αυτόν, αλλά και τα ζωντανά τους παραδείγματα προς μίμηση και θέωση. Νέοι αγωνιστές του καλού αγώνος της πίστεως, εγκρατευτές, ησυχαστές, αναχωρητές, ομολογητές και νεομάρτυρες αναδύονται και αστραποβολούν στο νοητό της Εκκλησίας στερέωμα. Όλοι αυτοί εισάγονται στη λατρευτική και παρακλητική ζωή των πιστών. Και παλαιοί, όμως, άγιοι, που «δοξολογιά δεν έχουν», όπως λέγει στον «πτωχό άγιο» ο μεγάλος Παπαδιαμάντης, έχουν παρρησία στον Θεό μας και οι πρεσβείες τους μας σώζουν από πειρασμούς, κακοτοπιές και πτώσεις.

Η εύανδρος και εύσημος μεγαλόνησος Κρήτη έχει αναδείξει άμετρο πλήθος Αγίων, μαρτύρων, οσίων, ιεραρχών και νεομαρτύρων, που μέσα στο διάβα των αιώνων την αγίασαν και την ανέδειξαν όχι μόνο αγιοτόκο, αλλά και αγιοτρόφο. Οι Άγιοι αυτοί, άλλοι μικροί και άλλοι μεγάλοι, στο νοητό στερέωμα της Εκκλησίας μας έχουν διαφορετικό φέγγος ο καθένας. Όλοι λάμπουν, άλλοι περισσότερο και άλλοι λιγώτερο, αφού «αστήρ αστέρος διαφέρει εν δόξει» (Α΄ Κορ. ιε΄ 41), και άλλη η δόξα του ηλίου, άλλη η δόξα της σελήνης και άλλη η δόξα των αστέρων. Νοητός, βεβαίως, Ήλιος, το αυτοφώς, είναι ο Κύριός μας, ο οποίος μας βεβαίωσε ότι είναι «το Φως του κόσμου» και όποιοι τον πλησιάσουν δεν θα μένουν στο σκοτάδι το πνευματικό, αλλά θα φωτισθούν από «το φως της ζωής» (Ιωάν. η΄ 12). Οι Άγιοί μας είναι ετερόφωτοι αστέρες που παίρνουν φως από το Φωτοδότη Χριστό μας, το νοητό Ήλιο, τον οποίο δεν μπορούμε να τον αντικρύσουμε με τα χοϊκά μάτια μας, γιατί θα τυφλωθούμε από τη λάμψη Του. Άλλωστε «Θεόν ουδείς εώρακεν πώποτε» (Ιωάν, α΄ 18). Τους Αγίους μας, όμως, τα φωτεινά αυτά άστρα του έναστρου νυκτερινού ουρανού της πρόσκαιρης ζωής μας, τα βλέπουμε και μας παρηγορούν στο σκοτάδι μας. Για όλους εμάς τους Χριστιανούς οι Άγιοι είναι οι πυξίδες μας, οι οποίες κατευθύνουν την πορεία της ζωής μας προς τη Βασιλεία των Ουρανών, οι ιατροί μας, οι παρηγορητές μας, οι ενισχυτές μας στις αδυναμίες και στους κλύδωνες της ζωής μας.

Εκτός, όμως, των Αγίων στην ευλογημένη μας Κρήτη υπάρχουν και πολλές θαυματουργές εικόνες στη χάρη των οποίων προσφεύγουν οι πιστοί σε κάθε δύσκολη περίστατη και «ου καταισχύνονται». Άλλωστε καθώς αναφέρει και ο πολλά κοπιάσας για την «Κρητική αυτή Παρακλητική» βαθυνούστατος λόγιος π. Χρυσόστομος στην εισαγωγή του πρώτου τόμου του βιβλίου του, «η Κρήτη, από τη μία άκρη έως την άλλη είναι αιματοποτισμένη με πολύ αίμα μαρτύρων και πολύ ιδρώτα οσίων μα και στολισμένη από τη θεία εύνοια με πλήθος ιερών προσκυνημάτων και θαυματουργών εικόνων, παρά τις διά μέσου των αιώνων

μεγάλες καταστροφές από αλλοθρήσκους και ετεροδόξους κατακτητές».

(συνεχίζεται)